

September
1936 · Nr. 7

Spejdernes Magasin

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

GUNNAR THOMASSEN

SCT. HANS TORV 3, MEZZ.
KØBENHAVN N. TLF. NORA 1308

**MASKINAFSKRIVNING
SPEC.: MASSEDUPLIKERING**

PERSSENS

CLICHÉ-ANSTALT
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

**TRYK
SAGER**

**F.R. PALM GREISEN
PILESTRÆDE 52 KØBENHAVN K.
TELEFONER: CENTRAL 4619 OG 13318**

KROG's Køreskole, Gyldenløvesgade Krydsat

er anerkendt som det Sied, hvor man hurtigst og sikrest og endda billigst opnaar Kørekort. Vort gode Renommé skyldes den meget lave Dumpeprocent og de Tusind tilfredse Elever, der ærligt forlader Køreskolen. Ring endnu i Dag til en gratis Prøvetur i en af vore 18 smaa moderne Skolevogne.
Hølt Kuraus Kr. 50

Central 3007 - 6021

Biler udlejes uden Forer

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Monster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

SKRIV —

men paa Korpsets
„Spejderserie“
8 smukt kolorerede
Kort.

Pris 0.75 + Porto hele Sættet

Depotet og Korpskontoret sælger dem!!!!

**FOTOGRAF
EMIL CLAUSEN**
Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

Spejdernes

September 1936 — Nr. 7

Magasin

20. Aargang

Det er Gerning og Daad, der tæller

Kun han faar Del i Livets Herlighed,
som selv er sand og god,
som ej ser sløv og fejsk mod Jorden ned,
men frem med frejdigt Mod!
Alt usselt vil vi byde Trods,
det skal ej standse os!
Vi holder stolte Ord til Ord
Den Lov vi svor!

Saaledes har vi sunget mange Gange. Vi har sunget disse Ord, naar Solen kastede sine Straaler over Mark og Skov, — naar vi vandrede paa den stovede Landevej, — og om Vinteren, naar Sneen dækkede det hele Land; — altid fulgte denne Sang os. *Hvorfor?* Har du nogensinde tænkt over det? Tror du, at det er tilfældigt, at netop denne Sang har faaet saa stor Plads i vort Hjerte?

Nej, det er ikke tilfældigt.

Fordi Sangen rummer noget af det, der besjæler enhver ægte Spejder, — og for Resten enhver ægte Dreng. Den har intet at gøre med Tid eller Begivenhed, den kunde være sunget for mange Hundrede Aar siden med samme Forstaaelse og med de samme Følelser, der fylder os. Det er netop det store ved en Sang, at den vedbliver at være lige ung og lige god, medens Aar følger paa Aar.

Kunde de gamle Vikinger ikke udmærket have sunget denne Sang? Du vil maaske sige, at de gamle Vikinger jo paa mange Maader var nogle rene Slyngler, saa at de ikke saa godt kunde synge »som selv er sand og god«. Det er maaske rigtigt; men er vi selv, baade du og jeg, ikke

ogsaa paa mange Maader rene og skære Slyngler? Er vore Handlinger ikke ofte saadan, at vi egentlig burde skamme os over dem? Ja, det er haarde Ord, men jeg tror ingen tør benægte deres Sandhed, — og alligevel synger vi Sangen med Overbevisning. *Hvorfor?* Fordi vi stræber efter at blive gode og sande, fordi vi af hele vort Hjerte ønsker at være sande. *God og sand.* Disse Ord fremmaner for vort Blik mange af Tidens store Helte. Hvad mener du om Absalon, Olav Rye, Niels Finsen, Roald Amundsen? Var det ikke Folk, over hvis Livsgerning man med god Samvittighed kunde sætte Ordene: »Sand og god«? Jeg synes, de fortjener dem, — er værdige til dem, om nogen da er det.

Disse Folk var Helte. Sande Helte, hver paa sin Maade. Nogle vandt Verdensberømmelse, andre vandt kun et Navn indenfor en lille Kreds; men Gerningen blev lige stor.

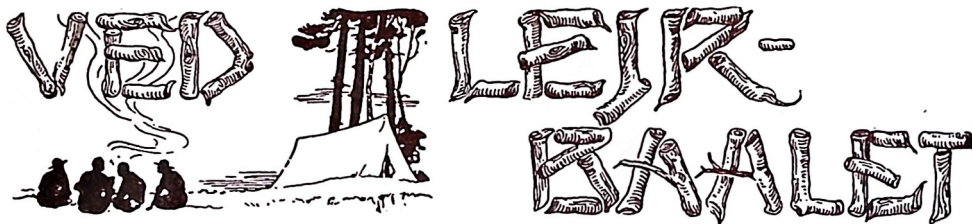
Absalon, Danmarks største Ærkebiskop og Feltherre, Manden, der i sig forenede Klogskab og Styrke paa en saadan Maade, at enhver maatte beundre ham; *er han ikke et Forbillede?*

Olav Rye, den modige og tapre Brigadechef, han der aldrig tabte Modet, aldrig gav op, hvor sort det end saa ud; *er han ikke et Forbillede?*

Niels Finsen, Lægen, Opfinderen, der ved sit Livsarbejde har reddet Tusinder af Menneskeliv; *er han ikke et Forbillede?*

Roald Amundsen, den uforfærdede Nordbo, næsten lig en af Fortidens Kæmpeskikkelser, han, der frejdig og uforfærdet drog hen, hvor Menneskefod aldrig havde traadt og tilsidst satte

(Fortsættes Side 7).

RENÉ JACOBSEN

Korpsets Bestyrelse har tildelt René Jacobsen — efter Døden — Medaljen for rask Daad, fordi han saa heltmodigt satte Livet til under Forsøg paa at redde en Kammerat. Den sjældne Medalje er blevet overrakt Renés Forældre.

DE INTERNATIONALE LEJRE

I den norske Jubilæumslejr ved Jeløy var Korpset repræsenteret ved 1. Frederiksberg Trop og 2. Randers Trop; Holdet lededes af Tropsfører Poul Henning Hansen. Poul Henning beretter andetsteds i Bladet om Turen, hvortil jeg kan føje, at de to Tropper har gjort Korpset Ære ved deres Indsats i Lejren. Ogsaa i den estiske Nationallejr ved Haapsalu var vi repræsenteret. Den udtagne Trop var 6. Frederiksberg under Ledelse af Tropsfører Poul Dahlgaard. Poul Dahlgaard fortæller, at Danskerne blev modtaget med en enestaaende Venlighed og Høflighed derovre, og at der blev gjort Stads af dem ved enhver Lejlighed. Aarsagen maa antagelig være den, at Danskerne jo tidligere har gjort sig bemærket — omend paa en mere krigerisk Maade — i Estland. Det var som bekendt i 1219 i Slaget ved Lyndanisse, at Dannebrog faldt ned fra Himlen. Og den Dag i Dag har Hovedstaden Tallinn et Dannebrogflag i sit Vaaben. Tallinn betyder for Resten »Danskerby«. — Vort Korps har fra det estiske Spejderkorps modtaget en smuk Silkefane og en Mindemedalje.

I næste Nummer af Magasinet vil der fremkomme en Beretning om den i enhver Henseende vellykkede Lejr.

Der er det bemærkelsesværdige, at de estiske Spejdere er stærkt støttet af Regeringen, og at Bevægelsen derfor har en meget stor Udbredelse i Landet.

— Vi har ogsaa haft Deltagere i en stor svensk Lejr og en stor engelsk Lejr, og saa vidt jeg foreløbig har erfaret, har vore Spejdere ogsaa her hævdet de danske Farver paa den smukkeste Maade. Fra gammel Tid har Korpset et vist Ry

paa sig, saa »man« venter sig altid meget af vore Repræsentanter. Det forpligter en hel Del, men glædeligt er det, at vore Spejdere og ikke mindst deres Førere har udvist en Dygtighed og Spejdaraan, som har befæstet vort gode Omdømme blandt de mange Nationers Spejdere, som de har mødt i de forskellige udenlandske Lejre.

Det skylder Korpset dem Tak for.

LEJRKULTUR

Nu til Dags ligger »alle Mennesker« i Lejr mere eller mindre godt. De fleste er uerfarne, — og de laver Ulykker eller Griseri, ganske som Spejderne gjorde for 25 Aar siden.

Efterhaanden har Spejderne faaet — eller skulde have faaet — det, man kalder Lejrkultur. Derfor er det uendelig nedtrykkende at modtage Klager over Spejdere, der har opført sig utilbørligt. Jeg er ganske klar over, at Tusinder af danske Spejdere i Sommer har dyrket Lejrsport, som Lejrsport skal dyrkes, men hvad de bygger op i Retning af Respekt for vor Lejrkultur, kan rives ned af ganske faa daarlige Tropper eller Patruljer. Ingen Spejder maa være uvidende om de Lejrregler, Korpset kræver overholdt, og ingen Spejder, der vil regnes for en god Spejder, overtræder en eneste af disse Regler. Husk det, hver eneste Spejder og hver eneste Fører!

Et Forhold, som er særlig grelt, maa jeg fremhæve: Laan aldrig Redskaber el. lign. dér, hvor I ligger i Lejr. Vi har i Aar ikke saa faa Klager over Spejdere, der har laant Ting, som de ikke har tilbageleveret. Der er endog en Trop, der er beskyldt for Indbrud i et Redskabsrum.

Altsaa, laan aldrig! En Spejder klarer sig med det, han har.

Og vær altid høflig mod andre Mennesker.

Bedste Spejderhilsen!

Tage Carstensen.

Vor Deltagelse i

Saa var Søsytgens Kvaler endelig forbi, og Damperen laa roligt i Horten Havn. 30 glade Spejdere fra 1. Frederiksberg hoppede ind paa den faste Jord. Vi fandt den lille Baad til Jeløy og tog den sidste Vippetur med.

Næste Dag ankom 2. Randers Trop med 25 Mand, og vort Hold var saa komplet før Lejrens Aabning.

Vore elskværdige, norske Værter havde selvfølgelig fundet en glimrende Plads til os, centralt beliggende og med Udsigt over hele Lejren og den smukke Oslofjord. Som Naboer havde vi de næsten evigt syngende og folkedansende Polakker, som Genboere paa den anden Side Opvisningspladsen, de blaa Svenskere og de muntre Britter, af hvilke flere selvfølgelig optraadte med Skørt.

Det var 10 glade Dage, vi havde i Lejren. — Hver Morgen blev vi vækket af Lejrens Orkester, der spillede en lystig Melodi, saa man slet ikke kunde lade være med at krybe op af Posen og gaa i Gang med Gymnastikken og Vandgangen. Efter Morgenmaden gik vi til den store Morgenparade, hvor en Skov af norske Faner dannede den ene Side af Firkanten. — Det var vældig smukt. —

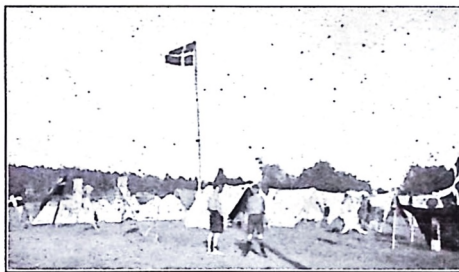
Det var en malerisk Lejr, vore norske Spejderbrødre havde skabt, med en Masse fikse Indgange, visende Glimt af Byernes Industri. Der var lige fra tørrede Fisk fra Finmarken til 3 Meter høje Patronhylstre. Ind imellem laa de udenlandske Lejre med flotte Telte og store Portaler, og rundt mellem det hele vandrede syngende Polakker med Slængkapper og Spejderkasket, blaa og graa Svenskere, Englændere med røde Huer, samt en enkelt Ungarar med det uundgaaelige Steppegræs i Hatten.

*Hvil paa Vandringen.
Nordmarken.*

den norske KORPSLEJR 1936

K.F.U.M.-Spejderne i Danmark havde ogsaa sendt en mandsstærk Repræsentation til Lejren. Saa ofte der var Lejlighed dertil, optraadte alle

Den danske Lejr — til venstre Portalen.

de danske Spejdere som et samlet Hold, og der var — selvfølgelig — et udmærket Kammeratskab mellem de grønne og de gule.

Mr. Hubert Martin overrakte paa Lord Baden-Powells Vegne K. F. U. M.-Spejdernes Stifter, Jens Grane, den engelske Sølvulv — en meget smuk og sjælden Udmærkelse.

Parader, Udstillinger, Stævner, Konkurrencer, Opvisninger og Ture i Omegnen og til Oslo delte Tiden paa en udmærket Maade for os, saaledes at vi bestandig havde nye Oplevelser at gaa til. Naar vi samledes til Lejrbaalet paa den usædvanlig gode Plads mellem Klipperne og med Udsigt over Fjorden, var vi alle enige om at have haft en dejlig Dag blandt gode Kammerater.

Selvfølgelig var vi med overalt, hvor vi kunde, og gjorde vort bedste for at værne vort Korps' gode Ry i Udlandet, og jeg tror, det lykkedes.

Efter den sidste Parade forlod Troppene Lejren, og de mange Udtalelser af Deltagerne vidner om, at den norske Korpslejr paa Jeløy bliver en af dem, man husker.

P. H.

Jamboree i Holland 1937

Nu er Sommerlejren overstaaet, og I synes maaske, det er for tidligt at begynde at interessere sig for, hvor I skal hen til næste Sommer. Men det er det slet ikke — for I skal jo helst allesammen med til den store Verdens-Jamboree i Holland. I kan godt allerede nu begynde at spare sammen til Turen. I har et helt Aar til det, saa I skulde nok kunne naa at faa det meste til Rejsseudgifterne sparet op.

Beliggenhed.

Som jeg tidligere har omtalt, ligger Lejren ved Godset »Vogelenzang«, ca. 5 km Sydvest for Haarlem og ca. 20 km Vest for Amsterdam. En ny Vej paa ca. 4 km fører fra Lejren ud til Badestranden ved Zandvoort. Lejrpladsen er ca. 160 ha stor. Der er Plads til 60,000 Deltagere.

Hollandske Spejdere opsætter de første Plakater i Amsterdam.

Tidspunkt.

Tiderne, jeg opgav jer i April Numret af »Spejdernes Magasin« er nu blevet ændret noget, saaledes at Lejren officielt aabnes den 31. Juli 1937 og sluttes den 9. August. Derefter arrangeres der Udflugter rundt til Seværdigheder og historiske Steder, idet der hver Aften vendes tilbage til Lejren. Disse Udflugter finder Sted den 10., 11. og 12. August, mens den 13. August er fri. Paa den Dag skal vi altsaa pakke og tiltræde Hjemrejsen.

Deltagelse.

Der er ikke fastsat noget Deltagerantal, men Korpsset er blevet anmodet om at møde med et saa stort Hold som muligt. Verdensspejderchefen Lord Baden-Powell af Gilwell vil deltage i Lejren — sin høje Alder til Trods. Vor kære Chef fylder nemlig 80 Aar i 1937, saa I forstaar, der er dobbelt Grund for os til at komme med, at vi i Lejren kan hylde denne pragtfulde Mand i hans Jubilæumsaar og sige ham rigtig Tak for alt det, han har givet os.

Regler for Deltagelse er endnu ikke udarbejdet, men Aldersgrænsen vil komme til at ligge ved 14 Aar. Dette skal dog ikke tages for bogstaveligt; der kan dispenseres, naar ganske særlige Forhold taler for det. Roverne har jo nu selv deres egne Lejre — World Rover Moots — saa der vil ikke kunne komme andre Rovere med end saadanne, der er nødvendige af Hensyn til Lejrens Ledelse.

Deltagerne vil blive inddelt i Hold paa 35 Spejdere under Ledelse af en Tropsfører og 2—3 Tropsassistenter.

De danske Spejdere — K. F. U. M.-Spejderne og Det Danske Spejderkorps — danner i Jamboreen et Fælleshold, ganske som vi plejer det. En fælles Jamboreeledelse vil inden længe blive nedsat til Varetagelse af Rejsearrangementerne med mere.

Pris.

Lejrkontingentet er i Øjeblikket opgivet til 20 hollandske Gylden, omregnet med den nuværende Kurs bliver det ca. 61 danske Kroner. Hertil kommer saa Rejseomkostninger, der meget groft anslaaet vil andrage smaa 100 danske Kroner, hvilket vil sige, at Rejse, Lejrophold og Udflugter skulde kunne gøres for ca. 150 danske Kroner. Naar Fællesledelsen bliver nedsat, vil den gaa i Gang med at udfinde den billigste Maade at befordre os paa, og her i Bladet vil I jævnlig finde Oplysninger om Jamboreen og specielt om vor Deltagelse.

*

Dronning Wilhelmina af Holland har erklæret sig villig til at være Protektrice for Jambo-

reen. Prins Henrik, Dronningens Gemal, som døde i 1934, var Protektor for de hollandske Spejdere, og ogsaa Prinsesse Juliana er meget interesseret i Bevægelsen. Ofte ligger hun i Lejr med de hollandske Pigespejdere.

De af jer, der var med i Jubilæumslejren i 1935, vil sikkert kunne huske det flotte Hold fra Holland. Lagde I Mærke til hvor ensartet — reglementeret — de var klædt? Det skulde vi ogsaa gerne være, naar vi til næste Aar gæster Holland. Tænk paa det, naar I til Jul og Fødselsdage skriver Ønskesedler! Og saa I, hvor dygtige de var; deres Lejr var mønsterværdigt indrettet. Der er noget at stræbe hen efter. Vi plejer at faa Ros for vor smukke, spejdermæssige Lejr. Vi har et Omdømme, der forpligter os. Ganske vist gaar vi nu mod Vinteren, men I kan dog lave mange Lejrarbejder paa Søndagsture alligevel, og I kan naa at faa jert Materiel set grundigt efter, saa I til Foraaret kan træne i at indrette de rigtige Mønsterejre og i August tage til Holland og gøre vort Land og vort Korps Ære.

T. Carstensen.

Det er Gerning og Daad, der tæller

(Fortsat fra Side 3).

Livet til for at redde Folk, der var stedte i Nød; *er han ikke et Forbillede?*

I ser, paa alle Omraader er det muligt at blive til noget, at naa frem og udføre store Gerninger. — Jeg siger store Gerninger; thi den ene Gerning er i og for sig lige saa stor som den anden, blot den udføres med det samme Sind og med inderligt Ønske om, at den maa blive sand og god.

Ogsaa du, Spejder, er i Stand til at øve Stordaad. Du skal ikke vente paa, at Lejligheden kommer til dig. Gør din Pligt, hvor du staar, ogsaa i de smaa Forhold kan du øve Manddomsdaad; og af dig, der er Spejder, venter man noget!

Det er vanskelige Tider baade for Gamle og Unge. Man maa have Øjne og Øren med sig for at følge med i alt det, der sker. Arbejdsløsheden gør, at der er stort Udbud af men kun lille Efterspørgsel efter Arbejdskraft. Kun den, der virkelig vil noget og kan noget, kan folgelig vinde med i den skrappe Konkurrence. Hver, der er vankelmødig og ubeslutsom, er handicappet

i Starten. *Er en Spejder nogensinde vankelmødig og ubeslutsom?*

Vor Tid er en Kampens Tid, der ikke har Brug for fejge og sløve Mennesker. En vaagen Ungdom, der rustet sig til Manddomsværk, til Stordaad og Heltegerning, det skal være vort Maal. Baade du og jeg og alle andre maa staa sammen, for at vi kan naa dette Maal. *Husk, at hver eneste een betyder noget!*

Hindringer vil rejse sig paa vor Vej, — det er en Selvfølge, — vandt en Mand nogensinde en virkelig Sejr uden Kamp? Blev en Mand nogensinde Helt uden at overvinde Modstand? Nej, i hvert Fald kun i Eventyrets Verden eller i Drømmenes Rige; og med den Verden og det Rige skal vi unge ikke befatte os alt for meget. Det er Gerning og Daad, der tæller!

Spejdere, vort Løfte og vor Lov bunder langt tilbage i Tiden. Oldtidens Ungdom i Grækenland, Middelalderens Riddere i hele Evropa lød Love, der i mangt og meget minder om vor Spejderlov. Den græske Ungdom var en Ungdom, der vidste, hvad den vilde; den var sand og tro. Middelalderens Riddere var Helte i Ordets sande Mening.

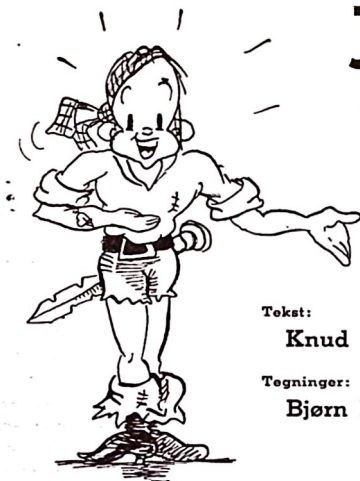
Kammerat, vis at du er værdig til at være disse Menneskers Arvtager.

Ban din Vej i Livet og vær sand og god!

»Ravneskriget«.

Jeg — Theobald

Et ikke helt højtideligt Høre- og
Fjernsynsspil — som fortsættes

Tekst:

Knud Overs

Tegninger:

Bjørn Frank

Lyttere! maa jeg have Fornøjelsen at opridse et Par Episoder fra mit tidligere Liv som en Slags Spejder.

Jeg vil straks paastaa, at det egentlig var mig, der i sin Tid fik Idéen til Spejderbevægelsen! Naa, var det ikke? Jo-e, jeg holder fast ved mit. Naar Baden-Powell kom først med Publiceringen af Idéen, kan jeg kun trække beklagende paa Skulderen — og for en Ordens Skyld og af spejdermæssige Grunde — den venstre.

Uden at komme i Strid med B. P. (ikke Benzin, altsaa), kan jeg roligt sige, at enhver, der først har hørt Beretningen om mit brogede Liv, sikkert vil give mig Ret i, at Baden-Powells Liv i Sammenligning med mit er den rene Leg i Sandkassen.

Men for at vende tilbage til Begyndelsen Min Far forlangte i en ung Alder — eller rettere — jeg var ikke ret gammel, da min Far bestemt forlangte, at jeg skulde træffe mit Valg udi Livsstillinger. Jeg havde nemlig ikke megen Lyst til at læse, hvilket jeg ganske vist senere hen i Livet bitterligt skulde fortryde. Min Far paastod, at jeg aldrig havde haft nogen Interesser man burde være interesseret i noget bestemt, ellers blev man ikke til noget sagde han, altsaa. Livet havde mange Vanskeligheder, der skulde overvindes o. s. v. — Ak, naar jeg nu tænker paa, at min Far aldeles ikke havde Grund til at bekymre sig over Livet Telefonen og Radioen var jo ikke opfundet paa det Tidspunkt.

Naa, jeg havde haft Tid til at sluge en Masse Bøger om Sørovere og den Slags og blev saaledes hurtigt klar over, hvad jeg vilde være. Men

dels af Hensyn til, at det var vanskeligt at skaffe mig i Lære som Sørover, og dels af Hensyn til min Fars udtrykkelige Ønske om, at jeg skulde vælge en Livsstilling med Fremtidsmuligheder, tænkte jeg straks paa Valutakontoret, som ganske vist kun var et Foster i en stor Mands geniale Hjerne.

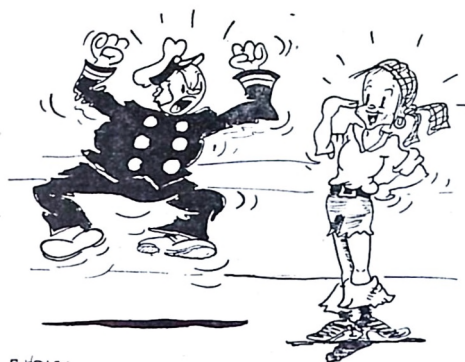
Jeg valgte imidlertid Søens Vej. Den er vaad, men har den Fordel, at man altid har vid Udsigt, navnlig naar man er oppe i Masten for at spejde efter Land. »Queen Mary« var uheldigvis ikke bygget, og jeg vandrede derfor ombord i »Livets Kamp« — en Sejler, omend ikke stor, saa stor nok til at standse Trafikken paa henholdsvis den ene og anden Side af Knippelsbro. Men hvor jeg nød det ud til fremmede Lande gik det —

Amerika via Næstved og Øen England. Og sjovt var det

Vi stak til Søs, som det saa kønt hedder paa Sømandens Sprog, og kom ret hurtigt ud for haardt Vejr. Vi fløj rundt mellem hverandre og kunde ikke finde ud af, hvem der var hvilke, og hvilke der var hvor.

Omsider naaede vi Skotland. Jeg husker det saa tydeligt, som var det i Gaar vi havde lige passeret Sprogø og Æro og længselsfulde drømt os til Lillebæltsbroen. Paa lang Afstand skimtede vi nogle Skotter, der stod og viftede med noget, der nærmest lignede en Klud. Med andre Ord, de prajede os. Vi blev straks klar over, at der maatte være noget galt paa Færde. Men hvad skulde vi gøre? Vi kunde jo ikke uden videre standse op navnlig da vi ikke var i Besiddelse af et Anker, Kaptajnen, en lille, ilter Herre, vandrede op og ned ad Dækket med Hænderne paa Ryg-

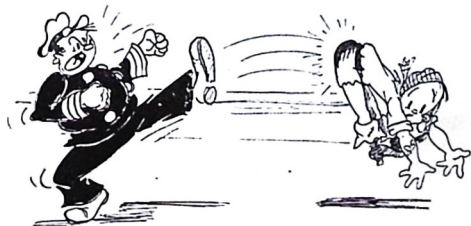

gen og spekulerede for at finde paa en Udvej. Naar han spekulerede, var han rasende — og — desværre — spekulerede han ret ofte. Saa fik jeg et af mine »lyse Øjeblikke« og fo'r straks hen til samme Kaptajn for at indvie ham i min Plan. Først gloede han dumt paa mig — men saa raabte han med barsk Røst:

»For Pokker, Knægt, saa forklar dig nærmere. Jeg forstaar ikke et Muk af din tossede Idé«.

»O-kay,« svarede jeg flot, men fortrød det straks, idet jeg opdagede at Udtrykket O-kay for det første endnu ikke var opfundet af Amerikanerne, og for det andet var det værste Udtryk i Kaptajn Souls Øren. Han faktisk eksploderede af Raseri saadan som kun en af Jules Vernes Fantasi-bomber kunde gøre det. Nok er det jeg mærkede pludseligt mine Fødder hæve sig fra Dækket —, og som en Kanonkugle fløj jeg gennem Luften saa hurtigt, at knapt Skyggen kunde følge med.

Uden at komme det mindste til havnede jeg midt blandt Skotterne, som høfligt traadte til Side for mig.

»Hello!« raabte de i Kor. »Velkommen hertil. Du kommer som kaldet, vi mangler nemlig en Mønt.«

Jeg stirrede uforstaaende paa dem?

»Jo,« betroede den ene af de fem Skotter mig. »Vi har lige fundet en dyrebar Skat her i Nærhe-

den. Og nu kan vi ikke blive enige om, hvem der har første Ret til den. Vi har derfor besluttet at slaa Plat og Krone derom. Har du en Mønt?«

Jeg betænkte mig $\frac{1}{11}$, Del af et Sekund, hvorefter jeg gav dem et Raad, der akcepteredes paa Stedet. Vi skulde alle trække Lod om Skatten. Mens Solen gemte sig bag en mørk Sky for at spare paa Varmen, vandrede vi afsted i samlet Flok. Ved fælles Hjælp lykkedes det os at faa hallet Skatten op af det dybe Hul i Jorden, hvor den sikkert havde ligget lige siden Knud den Stores Erobringsdage. Og saa trak vi Lod. Selvfølgelig vandt jeg, Theobald. Men se, om Skotterne vilde staa ved deres Ord. De vilde ikke give mig Skatten. Jeg tænkte paa, at der burde være en Lov, som hed, at en Spejders Ord staaar til Troende. Det danske Vaaben med Krone og det hele stod for Resten tydeligt prentet i de Guldmonter, der skinnende og blanke laa i den store Jernkiste, vi halede op. Der var ikke noget at tage fejl af.

Denne Skat tilhørte jo mit Fædreland. Og det var min Pligt at bringe den hjem. Man er vel nok tro mod sit Fædreland. Men hvordan i Alverden skulde jeg slippe af Sted med Guldet. Min Hjerne arbejdede under Højtryk for at finde paa en Udvej. Tankerne snurrede rundt i Hovedet paa mig i én Forvirring. Kun én Tanke trængte sig Gang paa Gang frem: Tænk dig om, Theobald, og husk, at det er Skotter, du har med at gøre de nænner ikke engang at spille Tiden.

Saa fik jeg en lys Idé. Jeg smed et Par af Dukaterne i Vandet. Og ud hoppede Skotterne. Ihu-komende min fænomenale Løbeevne sprang jeg hen og greb den tunge Jernkiste, stemte den op i stiv Arm og satte afsted i Galop.

Skotterne blev et Øjeblik lamslaet over min hurtige Handling. — jeg kom uvilkaarlig til at tænke paa Mottoet: Vær beredt. Baden-Powell havde for kort Tid siden sendt mig et Udkast, og spurgt mig, hvad jeg syntes om det. Storartet — absolut — — —

Naa, Skotterne vaagnede op og stormede efter mig. Ih, hvor ku' de løbe. Men de skulde være udholdende for at indhente mig. (Forts. S. 20)

MED BUE OG PIL

Bueskydning har været en yndet Sport blandt Drengene, saa langt jeg kan huske tilbage, og den vil sikkert blive ved med at være det, selv om Indianerromantikken iøvrigt ikke har saa gode Levevilkaar. Desværre!

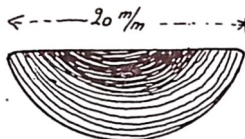

Fig. 1. Tværsnit af Buen.

Forskellen mellem før og nu er blot den, at Drengene i Dag forlanger større og bedre Buer og Pile, end vi gjorde. Vi efterlignede de Buer, vi saa paa Billederne i Coopers Romaner, men der var ikke nogen, som forklarede os, hvad Slags Træ, vi skulde bruge, hvordan Snoren skulde gøres fast o. s. v.

Nu skal I faa det at vide. De bedste Træsorter til Buen er Æble, Ask eller Elm. Træet skal være stærkt, smidigt, lige og friskt. Skær Træstykket til saaledes, at Halvdelen d. v. s. den forreste Side (se Fig. 1) bestaar af »Kerneved«. Den forreste Side skal være flad, den bagerste

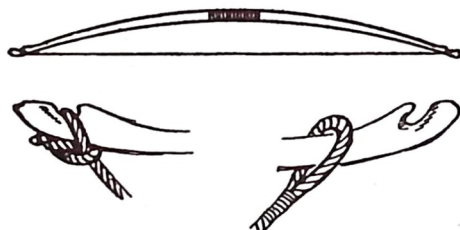

Fig. 2. Bue. Lav en Besnoring midt paa Buen, saa at du kan holde godt fast. Nederst ses, hvorledes Strengen sættes fast.

rund. Buens Længde afhænger af Bueskyttens Højde. En voksen Person bruger en Bue paa 1,5 m. Hvis det drejer sig om en Dreng paa 13—14 Aar, vil en Bue paa 1 m være passende. Er Buen saaledes 1 m lang, skal Træet være 2 cm bredt paa Midten og 1,5 cm ved Enderne. Afstanden fra Buen til Strengen skal, naar Buen er spændt, være 10 cm. Pilens Længde er 50 cm og dens Tværsnit 0,8—1 cm.

I hver Ende skæres et dybt Hak, i hvilket Strengen hviler. Buestrengen skal være af stærk ikke for svær Snor (ikke Sejlgarn). Den ene Ende af Strengen bindes fast med et dobbelt Halvstik, medens den anden Ende forsynes med et Øje (se Fig. 2), der gør, at det er nemt at spænde Buen og at afspænde den efter Brugen. Husk forøvrigt, at Buen kun maa være spændt, naar man bruger den. Ellers mister den sin Elasticitet.

Pilene laves af Fyrretræ. For at de kan blive siddende i Skiven, maa de forsynes med en Jernspids (se Fig. 3). For at faa Pilen til at flyve

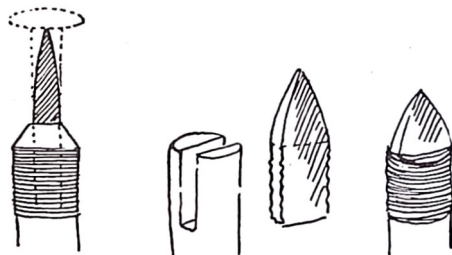

Fig. 3. Pilespidser. Et Hul bores i Pilen, et Som slaas forsigtigt i og files spidst. Lav en stærk Besnoring omkring Enden af Pilen. Til højre ses en flad Spids, som anbringes i et Hak og fastgøres ved en stærk Besnoring.

lige, maa man anbringe tre Fjer i den ene Ende (se Fig. 4). Brug hertil store Vingefjer, der flækkes. De fæstes til Pilen med en Besnoring af Bjørnetraad. Stryg Besnoringen med en Lim eller Schellakopløsning, saa at den bliver haard.

Det er vigtigt, at man indtager den korrekte Skydestilling, hvis man vil blive en god Bueskytte (se Fig. 5). Hold Buen med venstre Haand. Læg Pilen paa Strengen med den højre. Hold Strengen fast med det yderste Led af Pegefingeren (ovenfor Pilen) og Langfingeren (nedenfor Pilen). De andre Fingre bruges ikke.

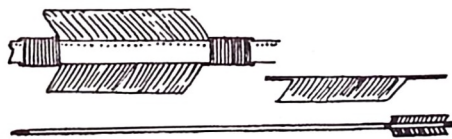

Fig. 4. Pil. En flækket Fjer og 2 af de 3 Fjer anbragt med Besnoring paa Pilen (den 3. Fjer sidder paa Bagsiden).

Staa med venstre Side mod Maalskiven med Hælene 40—50 cm fra hinanden og den højre Fod lidt tilbage. Hold Buen lodret og lad Pilen hvile paa Haanden paa venstre Side af Buen. Træk Strengen tilbage, indtil Pilens Hoved er ganske nær ved Buen, sigt paa Maalet (d. v. s.

Den korrekte Skydestilling.

(Fig. 5).

lidt over Maalet) og slip Strengen med højre Haands Pege- og Langfinger (se Billedet), samtidig med at højre Haands Bagside vrides lidt opad. Hold Tommelfingeren helt stille og rør endelig ikke venstre Haand, før Pilen har forladt Buen.

Som Maal kan benyttes en Skive, lavet af Halmsimer og betrukket med Tøj, hvorpaa man kan male Ringe og et Centrum. Skiven bør være temmelig stor; det er ikke saa let at ramme. Et nemt lavet Maal er en stor (gammel) Sæk, fyldt med Hø. Skyd helst op mod en Jordskraaning evt. mod et Plankeværk eller en Mur (uden Vinduer!); pas paa, at de Pile, som gaar uden om Skiven, ikke kan forvolde Ulykker.

Vær endelig fuldstændig klar over, at en god Bue er et farligt, et livsfarligt Skydevaaben. Vær derfor yderst forsigtig. Sigt aldrig — selv ikke paa Skramt — mod nogen og skyd aldrig med Buen, hvis ikke du er sikker paa, at Banen er helt fri. Tænk ogsaa paa, at Strengen kan slippe fra dig og Pilen fare ud til Siden.

Det var en god Idé for en dygtig Patrulje, at hver Mand i Patruljen laver en Bue, og saa træner de sig op til at blive virkelige Bueskytter.

Jeg kender en Mand, som kan skyde springende Harer og flyvende Fasaner med Bue og Pil. — Han har ogsaa nedlagt en Kronhjort med sin Bue!

KORPSET RUNDT

1. Faxe Trop har haft stor Fremgang i det forløbne Aar, Troppen tæller i Øjeblikket 35 Mand. En Ulveflok er under Dannelse.

Ved Indvielsen af Tropshytten d. 21. Juni, overrakte Divisionschefen Troppen en Fane for bedste Spejderarbejde.

*

1. Grøndalsvænge Trop har haft en udmærket Lejrtur til Bornholm.

*

Sydsjællands Division har afholdt Turnering ved Faxe. Turneringen var vellykket — Baloo var nemlig med. 1. Køge vandt.

*

Haderslev Spejderne har gennemført en 1200 km lang Cykletur gennem Danmark, Norge og Sverige. Adjunkt Buch var Turens dygtige Leder.

*

Distriktet for København og Frederiksberg afholder i Skolernes Efteraarsferie et Kursus beregnet for nyttiltraadte Spejderførere og Interesserede, som mulig kunde tænke sig at optage et Spejderførerarbejde.

*

Der er oprettet en ny Flok i Hinnerup og en ny Trop i Hadsten med henholdsvis Gertrud Jacobsen og Jørgen Bjørndal som Førere.

*

Rolf Trop og Flok er begyndt at udgive et Maanedssblad. De første Numre ser meget tiltalende ud.

*

Falkonertruppen har haft en usædvanlig vellykket Sommertur til Bornholm.

*

6. Vesterbro Trop, der for Tiden savner sin Fører, Erik Østergaard, som studerer i England, har gennemført en god Sommertur i Sønderjylland.

Berlins Olympiade

fra 1.—16. August

Af Dr. Alma Heiberg

Det var et enestaaende Opbud af Kraft og Organisation, et umaadeligt Apparat, der klappede fra først til sidst, en Samklang af Haandværk og Kunst, en Udfoldelse af Gæstfrihed og Velvilje — det var en Broderhaand rakt ud til alle Jordens Nationer.

Adolf Hitlers Redelighed og Fredsvilje har sat sine Spor, han staar som et Eksempel paa en Statsmand, ikke blot for sit eget Folk, men for hele Verden. Han var Protektor for dette Hærskue af udsøgt Ungdom, Jordens ypperste, der kæmpede om Sejrens Palmer »ridderligt og med Ære«, som det hedder i den olympiske Ed.

Naar man ser tilbage paa disse Fredens Fest- og Kampdage, saa er der to Ting, som uudsletteligt har præget sig i Erindringen: Fakkelloberen og Festspillet »Olympisk Ungdom«, der indledede og afsluttede Olympiaden. Et uforglemmeligt Øjeblik, da Fakkeldrageren, en Personifikation af Ungdom og Skønhed, løb over Stadion, op ad Altertrappen og tændte den olympiske Flamme, baaret gennem 7 Lande af 3000 unge Løbere fra Hellas til Berlin. En inderlig og symbolsk Handling som Indvielse til Nationernes Broderfred.

Festspillet.

Carl Diem, Festspillets Forfatter, fortæller, at Stifteren af de Olympiske Lege, Baron de Coubertin, allerede i 1912 foreslog ham at krone en olympisk Festakt med Schiller/Beethovens »Lied an die Freude«, sidste Sats af 9. Symfoni.

Verdenskrigen forrykkede Tysklands Olympiade med 20 Aar.

To Ting — og to virkelig værdifulde — har Tyskland føjet til Legenes Ceremoniel: den olympiske Klokke, der ringer Verdens Ungdom sammen, og Fakkellobet. Og dog er Festspillet

sikkert den lykkeligste Idé: her byder den nationale Ungdom de internationale Gæster velkommen.

Dr. Niedecken-Gebhard (Händel-Specialist og mangeaarig Regissør ved New Yorks Metropolitan Opera), og de ypperste Legeskole-Skoler (Mary Wigman-Günther- og Medau-Skolen) forenede sig om denne Opgave, der er løst — mere fra et bevægelsesskabende end fra et digterisk Synspunkt — til Fuldkommenhed, i et Tempo og med en Slagfærdighed, der næsten ta'r Vejret fra Tilskuernes.

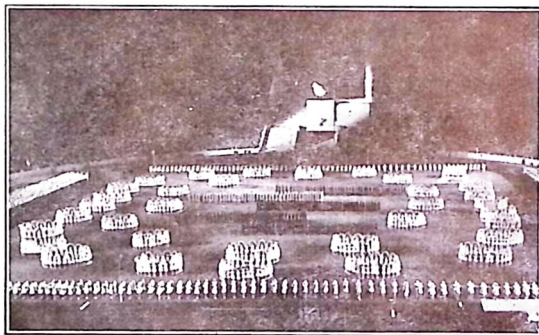
Opførelsen af et Festspil paa en Sportsbane kræver en ganske ny

Regie-Teknik: Tilskuerne ser her Skuespillet i Fugleperspektiv. Som Følge heraf maa der arbejdes med en særlig Rum-Teknik: en stadig Vekslen af Masserne i forskellige Figurer, afbrudt af passende Farver og Lysvirkninger. I denne nye Teknik har Dr. Niedecken-Gebhard hævdet sig som en Virtuos. Telefunkken har indlagt et forbilledligt fungerende Net — under Tusinder af Dag- og Natprøver — af Højtalere og Mikrofoner; hvert Ord høres af samtlige 100,000 Tilskuere, hvor de end har Plads i det uhyre Amfiteater.

Festspillenes tre første Billeder fremstilles af Børn og Unge, det fjerde af moden Ungdom. Midt- og Højdepunktet danner den pragtfulde Fanemarch. Udklangen er musikalsk, med Kor og Orkester. Over 10,000 Medvirkende.

Olympiafanen.

Til Olympia-Klokkens Højtidsklemten strømmer 2000 Børn ned ad den brede Altertrappe — hvidt, hvidt saa langt Øjet rækker, indtil »Ringene« dukker op, blaa, sorte, røde, gule, grønne. Hundrede og atter Hundrede Fødder tripper af

Fra Festspillet »Olympisk Ungdom« paa Stadion.
I Baggrunden den Olympiske Ild.

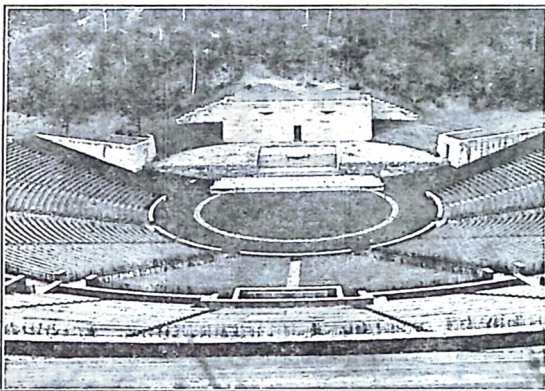
sted til festlige Toner. Jublende styrter Børnene ind over Kampbanen, mødes og skilles og folder sig ud i Slutningsbilledet som den hvide Olympiafane med de fem brogede Ringe.

Unge Piger i Leg og Spil.

Nu bliver den overliggende Marathonstrappe levende — halvtredjetusinde unge Piger myldrer ned ad Trinene, med Ringe, med Køller, med Bolde; de stiller sig op i Figurer og udfører yndefulde Spil til Musik af Blokføjter. Palucca, Mary Wigmans Mesterelev, træder ind i Midterringen og danser en Solovals. Et Øjebliks Stilhed, saa lyder der en Brusen og en Susen, — som en Vind jager de op ad Altertrappen, og væk er de — »Mädchen sind wie der Wind.«

Ynglinge i Skæmt og Alvor.

Ned ad Marathonstrappen vrirler nu halvtredjetusinde Unger-svende. Hujende og skrigende styrter de ind paa Arenaen, men snart er de midt i Arbejdet — 500 Telte slaas op, Lejrbaal tændes og nationale Grupper dannes: Finner, Indere, Italiener og Jugoslaver synger deres Lejrviser. Og pludslig som ved et Trylleslag er det hele forsvundet.

Dietrich-Eckardt-Scenen. 20,000 Siddepladser. (Stadion 100,000).

Fanemarchen.

Saa bølger det omkring den hellige Trefod, Ilden bluser op. Tooghalvtreds Nationers Faner vajer i broget Fylde, baaret frem af unge Fanebærere. Til Fanemarchens (Werner Egk) herlige Rytmer bærer de Bannerne, højt løftet, Arenaen rundt, svinger dem og sænker dem foran Fører-Logen.

Det er et vidunderligt Syn og Festsplillet Klimax.

Heltekamp og Dødsklage.

En germansk Tvekamp udspilles nu for Tilskuernes Øjne, og Mary Wigman, i Spidsen for sin Gruppe, fremstiller en mimisk Dødsklage.

Hymne til Glæden.

Nu falder Orkestret ind, og Rudolf Watzkes Baryton fylder det mægtige Frilufts-teater:

»O Freunde, nicht diese Töne, sondern andere und freudevollere.«

»Seid umschlungen Millionen« — svarer Koret, og Glædes hymnen klinger ud i et

vældigt Crescendo.

Det nye Tyskland har fundet en monumental Stil, som er imponerende. Og paa Sportens Omraade iler de fremad med Kampeskridt.

Dr. Alma Heiberg.

Til Overvejelse for Patruljeførere

1. Véd du alt om enhver Spejder i din Patrulje? Kender du deres stærke og svage Sider, Ønsker og Muligheder? Véd du, hvordan de har det hjemme? Véd du, hvad de særlig trænger til?
2. Kan du stimulere dine Spejdere til ihærdigt og stadigt Arbejde for at gaa fremad som Spejdere?
3. Kan du med Taalmodighed omgaas alle Slags Dreng, saa de enten bliver virkelige Spejdere, eller ogsaa, naar alle Midler er forsøgt, frivilligt forlader Patruljen?
4. Føler du dig ansvarlig for den Aand, der raader indenfor Patruljen?
5. Udarbejder du Planer for dit Patruljearbej-

- de, og søger du selv at rekruttere din Patrulje, saa den stadig er ved fuld Styrke?
6. Passer du paa, at dine Spejdere betaler deres Kontingent i rette Tid, og opretholder du Orden og Disciplin indenfor Patruljen?
7. Er du en virkelig Leder indenfor din Patrulje, baade i dens Arbejde og naar det gælder den Aand, der raader?
8. Lærer du dine Spejdere at komme præcis til Ture og Moder og at tage Prøverne med Lyst og Interesse?
9. Kan du uden at prale gøre dit eget Spejderliv til et Eksempel for hver eneste Spejder i Patruljen, saa du vinder deres Respekt og Fortrolighed?

Fra Ivarstan mod Norge.

Begge Dele kom til Anvendelse og blev flittigt brugt, tvunget af Nødvendigheden, paa 5te By og Nyboders Sommerture iaar.

De to Tropes Ruter var ikke ens, men deres Veje krydsedes med Forsæt, var til Tider sammenfaldende for atter at skilles til forskelligartet Terræn, og begge Troppe vil sikkert hver for sig hævde, at netop deres Tur var den bedste; og det gav jo Stof til samdrægtig Underholdning paa den lange, men underskønne Jernbanerejse ned gennem Sverige.

En meget tidlig Morgenstund (den 1ste Juli) startede alle 36 Spejdere Klokken halv seks fra Østerport Station, men Turen var faktisk allerede begyndt ved Bagageeftersynet nogle Dage iforvejen med Provianttildeling af omhyggeligt afvejede Poser med valsede Byggryn, tørrede Æbler og Abrikoser, Noddekerner og Macaronipakker.

I Malmø blev Provianten yderligere suppleret op, idet to Malmøscouter efter Aftale mødte op med 120 smaa Pakker sun-maid.

Jeg medbragte en Fjervægt og begyndte allerede paa Færgen at veje alle Rygsækkene og

Fjellbu.

Med Reb og Lækse i Lappland

vedblev paa hele Turen at føre en Vægt-Statistik. — Jeg konstaterede paa den Maade, at 11 Spejdere fra 5te By spiste 41 kg Proviant paa fire Dage fra Fjellbu i Norge til Kebnekaise i Sverige; saa meget mindre vejede Rygsækkene den 4de Dag.

Nyboder var glimrende forberedt paa Myggeplagen og havde ogsaa fuld Fornøjelse af deres effektive Forholdsregler.

De havde købt 30 Meter Tyll og havde selv syet Myggenet til hver af de 23 Spejdere og tillige indbygget Myggenet i alle 6 Telte og gjort alle Græskanter bredere for at hindre de kære, smaa Dyr i at kravle den Vej ind.

5te By havde ogsaa Myggenet indsyet i Teltene, men maatte altid lægge Sten ved Sten tæt hele Vejen rundt for at trykke Græskanten fast til Grunden.

Nyboder tog lige til Narvik og gik langs Beisfjord op til Helligvatnet. 5te By stod af i Riksgrænsen og gik via Katterjaure gennem Sordalen op til Helligvatnet. Her mødte vi programmessigt hinanden den 4. Juli.

Det er den skønneste Bjergsø, man kan tænke sig. Den ligger i næsten 1000 Meters Højde, og der var Is paa Vandet. Over for os rejste der sig en mindst 30 Meter høj Ismur af en kælvende Gletcher, hvis Revner og Sprækker lyste blaa-grønt i den natlige Sol.

Det var helt hyggeligt at møde hinanden og at være saa mange i den umaadelige Ensomhed og Forladthed ved den iskolde Sø mellem de gigantiske Fjælde, som Nyboder med umaadeligt Besvær og yderste Forsigtighed

lige var kommet ned ad, og 5te By med Møje var klatret op til. — Jeg blev helt ængstelig for, at Turens Kulmination allerede skulde være naaet, men trøstede mig med at have Tarfalasøen ved Kebnekaise i Baghaanden som Sluttrumf.

Indtil nu havde Lappland budt os en solmættet Velkomst — vi oplevede Midnattsollen de to første Nætter — men Lappland er lunefuld.

De to Troppe mødtes igen programmessigt 3—4 Døgn senere i Fjellbu ved Skjomen i Norge, men ingen af Troppene havde — yderst fornuftigt og ansvarsbevidst — indladt sig paa at gennemføre den oprindelig planlagte Rute op over Is og Sne gennem et langstrakt Bjergpas i op til 1300 Meters Højde mellem Storsteinsfjældet og Kuinartjokko.

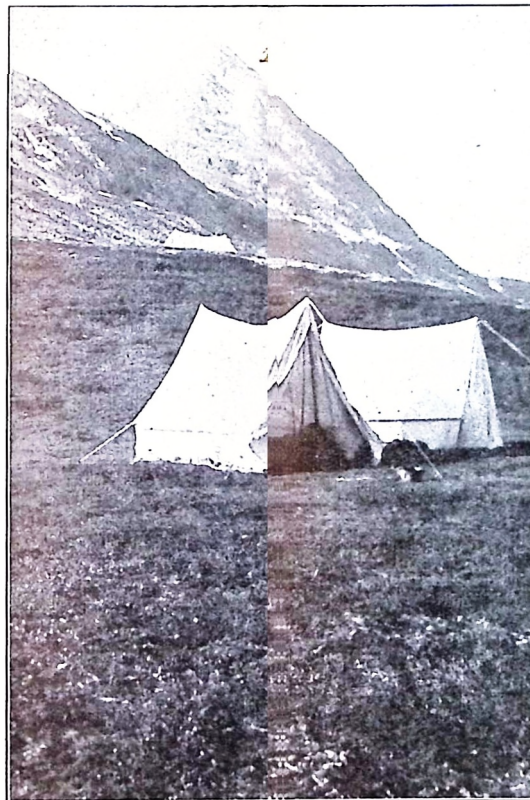
Dertil havde Taagen hængt for lavt og Regnen silet for vedvarende.

Nyboder havde valgt at gaa Øst om Storsteinsfjældet og havde været helt inde i Sverige paa en glimrende gennemført, men haard og vaad Tur, hvor Rebet ustandseligt blev brugt ved de talrige Vadninger gennem overfyldte Elve. Mange Steder saa de Rester af Broer, der var skyllet væk.

5te By, som ikke havde været i Narvik, gik tilbage til Jernbanelinien og tog Toget til Narvik, sejlede til Skjomen og gik til Fjellbu.

Ikke saa snart havde vi glædet os over Gensynet i Fjellbu, før Solen brød frem og avlede Tørrescener den ganske Dag.

Samme Nat brød 5te By op og begav sig ud paa den lange Tur til Kebnekaise; tre natlige Vandringer i dir-

„Selka“ i Sordalen.

Vadning over Tjåktjajokk.

rende Solvarme og een Nat i pladrende Regn.

Det var Lapplands vildeste og ødste Terræn, vi kom igennem. Stadig jævnt stigende saa længe vi var i Norge og stadig underholdt af det ene monotone Vandfald efter det andet; disse henrivende Vandfald, som polerer Klipperne Aar ud og Aar ind ganske uanfægtet, om vi kommer og kiger paa dem eller ej, og hvis Eksistens kun anes af os entusiastiske Lapplandsfarere, der Sommer efter Sommer ikke kan modstaa Længslen efter denne ganske uberørte Natur.

Vandfaldene forbandt de mange langstrakte Søer, som vi fulgte og som afspejlede Himlens klare Blaa midt i Stenørkenens dystre Farver.

Den 3die Nat var vi igen i Sverige, markeret af Grænserøset ved Ivarsten. Det blev en umaadelig trættende Vandring i et meget uoverskueligt Terræn yderligere vanskeliggjort ved det mangelfulde og uenigt svenske Kort, der foraarsagede, at vi efterhaanden fik arbejdet os flere Hundrede Meter højere op end egentlig nødvendigt; men hen paa Morgenstunden fik vi Belønningen, idet hele det vældige Kebnekaisemasiv aabenbarede sig foran os.

Vi absorberede i vor Hukommelse alle de vil-

Knækkebrød.

tre Tinders Former, som de tegnede sig over Rabot-Glacieren, der bred og mægtig flød os imøde.

Det var et straalende Skue.

At se Kebnekaise-fjeldet som en Helhed fra Fod til den isede Snekalot, uden at en eneste Sky dækkede en eneste af alle de 2123 Meter, som Sveriges højeste Bjerg rager op, er en saa uhort Sjældenhed, at vi nærmest var lammede af Bejestrang.

Om faa Dage vilde vi selv staa deroppe paa Toppen, men haabe paa at kunne se noget deroppe fra og faa et tilsvarende gigantisk Udsyn regnede vi med vilde være for usandsynligt.

Og ganske rigtigt. Den fjerde Nat fra Kebnekaa-ten til Kebnekaise Turiststation øspladderregnede det; men hvad gjorde det. Vi havde oplevet Lappland.

Ved Turiststationen, som er primitiv, men vældig hyggelig, blev vi programmæssigt i 4 Døgn, og selv om Regn og Taage for det meste spærrede for Udfoldelse af den højere alpine Teknik, saa laa vi ikke paa den lade Side.

Vi gik en 15 Timers Tur rundt i hele Massivet, gennem Tarfaladalen, op til Kaskasasjøn, over Pass-Glacieren, gennem Firm-Passet, over Rabot-Glacieren og hjem gennem Singivagge.

Det lyder grusomt malabarisk, men for os andre rummer Navne som Tarfalasjøn og Kaskasapakte en umaadelig Poesi og Minder om et virkelig alpint Sceneri.

Paul Thygesen og jeg forsøgte en Nat senere at besejre Kaskasapakte. Vi blev modtaget af en ½ Tons Stenblok, som banede sig Vej i store Spring ned ad Fjældet. Taagen sænkede sig imidlertid dybere og dybere og spærrede os ude fra vore ærlige Bestræbelser.

Den sidste Dag var 5 af Spejderne paa Kebnekaise med en Lapp som Fører for dog at have være deroppe. Der blæste en Snestorm paa Toppen, fortalte de.

Samme Nat brød vi op og gik den sidste Etape paa en 5—6 Timer ud til den lille Lappby Nikkaluokta.

Inden vi her indskibede os i en aaben Mo-

torbaad for 4 Timers kold Sejlads til Kaalas-luspa, losnede Skydækket for et Øjeblik sit klamme Favntag mod Vest til en sidste Afskedshilsen fra fjerne solbelyste Tinder.

I Baaden sad vi ret op og ned og sov, men vaagnede af og til op, naar vor Lappstyrmand standsede Motoren og gav sig den stride Strøm i Vold, alt imens han med fabelagtig Rutine manøvrerede ud og ind mellem store undervands Sten, som han nøjagtig vidste, hvor laa, og som

vi lige naaede at skimte under Vandet i Forbifarten.

Det var en For-smag paa den berømte »Forsrän-ning« ned ad Kalixelven, som 6 af os skulde prøve, i Stedet for at gaa de sidste 12 km ud til Kalixfors fra Kaalasluspa.

Der blev vi 6 anbragt i 2 lange smalle Lappbaade, hver bemanded med en Roer i Forstavnen og en

Styrmand agter. Midt i var 3 Rygsække og 3 Spejdere anbragt paa Rad i Bunden af Baaden og med Albuerne paa Rælingen.

Vi tog den ene Sø ind efter den anden, og det hjalp ikke meget at Styrmanden øsede febrilsk — Jeg sad i Vand, men nød Farten og Faren. Jeg vendte mig nu og da om og glædede mig over, at den anden Baad ogsaa sprang ligesaa sprælsk afsted, og haabede, at de blev ligesaa vaade. Det blev de nu ikke, men havde til Gengæld den Fornøjelse at faa at vide efter vel-overstaaet »Forsfärd«, at de havde været lige ved at ramle mod en Sten og havde været paa Nippet til en Svømmetur.

Da vi fortunlede gik i Land efter knap en Times Sejlads, havde vi tilbagelagt smaa 10 km og havde sejlet 17,9 Meter nedad; saa meget lavere var Vandoverfladen, hvor vi landede.

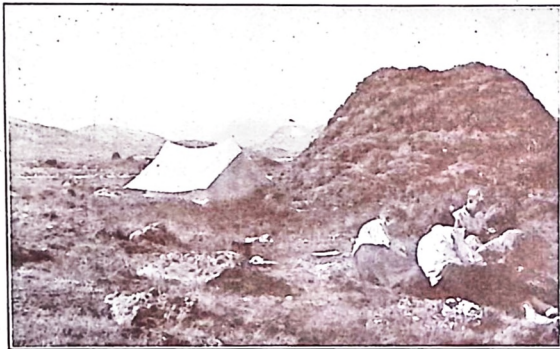
Sluttelig et Eksempel paa evige Tanker i Lapp-land:

Hvor langt har vi gaaet?
Hvor højt er vi oppe?
Hvornaar skal vi hvile?

og

Hvad lever Myggene af, naar vi ikke er der?

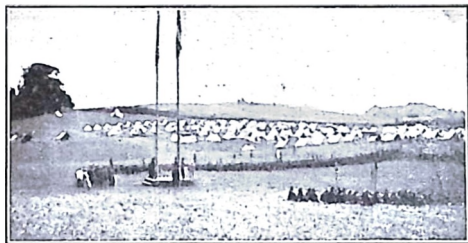
Thorkel Vøgg.

Ivarstenkåten.

Pigespejdernes Jubilæumslejr

Det Danske Pigespejderkorps har i Sommer afholdt en yderst vellykket Jubilæumslejr ved Brahe Trolleborg paa Fyn. Lejren var begunsti-

Udsigt over den smukke Lejrplads.

get af udmærket Vej, og den blev en enestaaende Oplevelse for de ca. 1700 Pigespejdere, som deltog. En særlig Glans kastede det over Lejren, at Pigespejdernes Protektor, Kronprinsesse Ingrid, og Lady Baden-Powell kom paa Besøg og tilbragte nogle Dage sammen med Pigerne.

Det var ikke tilfældigt, at Lejren lå ved Brahe Trolleborg, idet dette pragtfulde Slots Ejerinde, Lensgrevinde Reventlow, i mange Aar har været Formand for Pigespejdernes Bestyrelse og stadig er deres gode og interesserede Ven. Den landskendte »Spejderskole«, som ledes af Spejderchefen, Frøken Flagstad, ligger ogsaa ganske nær ved Brahe Trolleborg. Frøken Flagstad har forøvrigt af Hans Majestæt Kongen modtaget Belønningsmedaillen i Guld som en yderst velfortjent Anerkendelse af hendes mangeaarige Arbejde.

Frøken Flagstad er ganske overordentlig afholdt af alle i Korpsen lige fra de gamle Førere til de smaa Blaamejser.

Landsretssagfører Tage Carstensen aflagde som Repræsentant for Det Danske Spejderkorps

et Besøg i Lejren og overbragte Korpsens hjertelige Hilsener.

Lejren var særdeles velorganiseret og velindrettet, idet Pigerne viste en overordentlig Dygtighed, baade naar det gjaldt Indretning af Lejrpladserne, og naar det gjaldt den almindelige Gennemførelse af de rutinemæssige Lejrarbejder.

En af Lejrens Hovedbegivenheder var det store, historiske Tog, som skildrede Slægten Reventlows Liv gennem 300 Aar. De pragtfulde og helt korrekte Dragter var udlånt af det kongelige Teater.

En stor Konkurrence fandt Sted i Lejren om en Solvpokal, udsat af Kongen. Vinder blev de fremragende dygtige Slagelsespejdere, der lededes af Divisionschef Fru Thorbeck, som iøvrigt nu for anden Gang vandt Kongens Ærespræmie. Fru Thorbecks Lejr var en Monsterlejr, som kunde maale sig med den dygtigste Drengespejdertroops.

Der deltog kun eet Mandfolk i Lejren, nemlig vor erfarne Korpslæge, Dr. N. Svith, der

Saa fine Borde havde Pigerne at spise ved.

ikke er langt fra at mene, at det er den bedste Lejr, han har deltaget i, — og det maa siges at være en fin Kompliment for Pigespejderkorpsen.

Bandeførere.

Hør engang Ulve. Har I nogensinde tænkt over, hvad en Bandefører er? Lad os prøve at tænke lidt over det. Hvad betyder Ordet »Bandefører«? Ja, det maa jo være en, der fører en Bande. Hvad en Bande er, véd vi alle, men hvad en Fører er, eller hvad det er at lade sig føre, det véd I ikke alle; saadan forekommer det i ethvert Fald mig, efter at jeg har set nogle Turneringer i dette Foraar.

En Fører er en, der er sat til at lede de andre, og saa maa de naturligvis gøre, hvad han siger, de skal; ellers er det umuligt for ham at føre.

Men nu vil nogen maaske spørge: »Hvorfor skal vi i det hele taget lystre snart ham, snart Flokføreren, snart Lærerne, snart Far og Mor?« Ja, det skal jeg nu prøve at forklare dig. Du skal ikke lystre for de andres Skyld, men for din egen Skyld. Og det er nemmere at lære, jo yngre man er, saa du skal lære det, mens du er lille. Og du skal lære det, fordi du ikke kan lære her i Verden uden at kunne lystre, uden at kunne rette dig efter de Regler, der nu er gældende. Det er nødvendigt, for at vi allesammen -- du ogsaa -- skal kunne udholde at leve her i Verden, hvor vi lever saa tæt op ad hinanden.

Lad os prøve at tænke et Øjeblik paa, hvordan det vilde være, hvis vi alle gjorde, hvad vi havde Lyst til, og ikke rettede os efter Lovene. Lad os tage Færdselen. Det er ikke svært at forestille sig, hvordan det vilde blive, hvis en sagde: »Jeg kører nu paa venstre Side, for det passer mig«, en anden sagde: »Jeg gaar midt i Sporvognsskinnerne, for det finder jeg morsomt«, en tredje sagde: »Jeg kører Automobil paa Fortovet«, en fjerde: »Jeg stiller min Cykle fra mig paa tværs af Kørebanen, for det passer mig«. Sikken et Kaos. Nej, hvis vi skal kunne udholde at være til, maa vi have Love at rette os efter, og vi maa alle lære at lystre. Og som jeg sagde før, jo tidligere vi faar det lært, jo bedre. Kan du saa se, at det er for din egen Skyld, du skal lære det?

»Enighed gør stærk«, siger et gammelt Ord. Og hvis du vil, at din Bande skal klare sig pænt, saa maa du hjælpe den, der har Ledelsen af Banden -- altsaa Bandeføreren -- saaledes at det ikke bliver, som jeg netop i Aar har set det: Der kom en Bande til en Post i en Turnering,

og man havde nærmest det Indtryk, at der var 5 Bandeførere og een menig Ulv, og det var endda ham med Striberne paa Ærmet. De fem raabte og skreg i Munden paa hinanden, og ingen gjorde, hvad Bandeføreren sagde. Jeg behøver vist ikke at fortælle, at den Bande vandt ikke Turneringen.

Og saa kommer vi til den sidste og ikke mindst vigtige Grund til, at I skal lystre. Jeg gaar ud fra, at I alle kender Baden-Powell af Navn. Jeg kender ham ikke alene af Navn; jeg har flere Gange hørt ham tale, jeg har endogsaa selv talt med ham. Og hver Gang jeg har været sammen med ham, har jeg ikke kunnet lade være med at tænke: »Hvor er han en klog Mand«. »Hvor forstaar han, hvad der er det bedste for os alle«. Og tænk paa, at denne kloge Mand, der kun ønsker at hjælpe os til at blive bedre Mennesker, har givet os Ulveloven, og dér taler han jo netop om Lydighed. »En Ulv lyder den gamle Ulv«, siger Loven, og den gamle Ulv er den, der har Ret til at byde i Øjeblikket. Det er muligt, du har lært Ulveloven saaledes: »Du skal lyde den gamle Ulv«, men har du det, er det forkert. Og jeg tror, det er med Vilje, at Loven lyder »En Ulv lyder den gamle Ulv«, for det er nemlig ikke noget, du skal gøre, men ganske simpelt noget, du gør, naar du er Ulvunge.

Loven siger til dig: »Du har frivilligt meldt dig ind i Flokken, du blev ikke tvunget til at blive Ulv, og du har ogsaa frivilligt aflagt dit Ulveløfte. Men naar du frivilligt har aflagt et Løfte, saa er du nødt til at holde det, ellers er du er uærlig Dreng.«

Derfor skal du lyde din Bandefører, naar han har Ledelsen af Banden. Saa er vi enige om det, ikke?

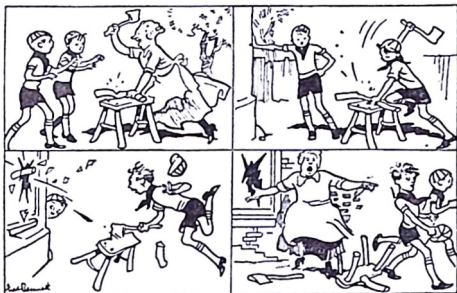
God Jagt!

Baloo.

En Cowboy-Historie, eller den uheldige Ulvunge.

Jeg horte forleden om en Ulveunge, som ikke vilde følges alene paa Gaden med sin lille Søster, — han syntes, at han var for stor til at være »Barnepige«. Det var en rigtig daarlig Ulv, for han var ikke stor nok til at vide, at man, selv om man ikke er gammel nok til at være Spejder, skal gøre sig nyttig og skal hjælpe sin Mor, hvis man paa nogen Maade kan det. Først naar man ogsaa har lært at tænke paa andre, er man nemlig en rigtig Ulv.

En Ulv gør hver Dag en lille Ting, som kan glæde eller gavne et andet Menneske.

Og saa er der den lille Ulveunge, som køber Ispinde, hver Gang han faar nogle Penge. Ham er der heller ikke noget ved.

Mon Hunden kendte det?

Jørgen skulde aflevere et Brev i et fremmed Hus. Ved Porten blev han modtaget af en stor Hund, som saa meget vred ud, og som gøede voldsomt. Jørgen blev virkelig bange. En stor Dreng, som lagde Mærke til det, sagde flot til Jørgen: »Kender du ikke det Ordsprog, der siger, at Hunde, der gøer, de bider ikke.« — »Jo,« svarede Jørgen, »jeg kender det, og du kender det, men er du helt sikker paa, at Hunden kender det?«

Tordenvejr

Du er jo ikke bange for Tordenvejr, vel? En Ulveunge er aldrig bange. Men véd du, hvorledes man kan regne ud, hvor langt et Tordenvejr er borte? Ser du: Lyden bevæger sig 333 m i Sekundet, og du tæller saa Sekunderne — du husker jo, at man tæller Sekunderne saaledes: En-og-tyve, to-og-tyve, tre-og-tyve o. s. v. Og det er saaledes ikke svært at regne ud, at for hver 3 Sekunder, du tæller, er Tordenvejret 1 km

borte. Hvis du vil have Resultatet meget nøjagtigt, kan jeg til Hjælp for Udregningen meddele dig, at Lyset (fra Lynet) bevæger sig 300,000 km i Sekundet.

En Ulveunge lyder den gamle Ulv.

Véd du —

- a t du kun bør vaske op i varmt Vand?
- a t Radiser stammer fra Kina?
- a t Solen giver 800,000 Gange saa meget Lys som Maanen?
- a t Fedtsværte bør medbringes i alle Lejre af Hensyn til eventuelt Regnvejr?
- a t Blodets Hastighed i Storpulsaaren er ca. 0,5 Meter i Sekundet?
- a t Skelettet af en middelstor Hval vejer 25 Tons?
- a t Løg ikke svier i Øjnene, naar man holder dem under Vand, medens man skræller dem?
- a t en Krokodille er 80 Sekunder om at vende sig?
- a t der i Dag er over 14 Millioner 10-Krone-sedler i Omløb?
- a t Vendsyssel Thy er Danmarks næststørste Ø?
- a t en Flyvefisk er ca. 40 cm lang?
- a t Salt holder sig tørt, naar man kommer lidt Ris i Saltbassen?
- a t 1 Million Kroner i 1 Øre-Stykker vil veje 190,000 kg?
- a t en Elefant først er udvokset, naar den er 40 Aar?
- a t Sauce ikke klumper saa let, naar man kommer en Smule Salt i Melet til Jævningen?
- a t Myrerne er Kødædere?
- a t der i Europa findes en lille Stat, som hedder Liechtenstein. Den er 159 km² stor og har 10,500 Indbyggere?
- a t man paa ethvert Apotek, naar man kommer og spørger høfligt, gratis kan faa udleveret et lille Hæfte, som hedder »Første Hjælp«? (Enhver Spejder bør altid have et saadant paa sig).
- a t Flagermus, Ørne, Glenter, Ugler, Ravne er fredet hele Aaret, hvorimod Ræve, Grævlinger, Oddere, Maare og Ildere maa jages hele Aaret?
- a t en god Spejder hver Dag gør en good-turn?
- a t en Pulsaare fører lyst Blod?
- a t der er en Undtagelse fra denne Regel?
- a t en Spejder altid er beredt?

Jeg - Theobald

(Fortsat fra Side 9)

Jeg tænkte paa Jesse Owens, som jeg kendte hjemme fra Gaarden, og som jeg ofte havde slaaet i 100 Meter.

Men Skotterne halede alligevel mere og mere ind paa mig, og en indre Stemme sagde mig, at jeg skulde løbe meget hurtigere, hvis jeg ikke vilde risikere at blive taget til Fange. »Rølig,« formandede jeg Stemmen, »bare rolig — jeg, Theobald, skal nok klare Ærterne, hvis jeg da ikke bliver træt.«

»Træt,« fortsatte Stemmen, »en Spejder bliver aldrig træt«

Og nu udspandt der sig en hel Samtale mellem mig og min indre Stemme eller maaske mit andet Jeg. Det lavede gevaldigt op for det er jo altid bedre at være to paa en saadan Tur. Vi blev enige om at skiftes til at løbe med Jernkisten. Det blev saaledes et helt Stafetløb — mit andet Jeg var Stafet Nr. to.

Pludselig kom vi til en Flod, som vel var en 8—9 Meter bred. Det springer jeg med Lethed — og jeg satte af. Selvfølgelig kom jeg glat over, — men saa mistede jeg Fodfæstet og faldt dybere og dybere faldt jeg. Saa hurtigt gik det, at jeg tabte Forbindelsen mellem den kostbare Skat og mit andet Jeg. Med rasende Fart gik det nedad — og endelig ramlede mit Hoved mod en Klippe. Jeg saa Stjerner og Maane og alle andre astronomiske Fænomener og faldt naturligvis hen i blid Sovn. Dog — jeg havde ikke ligget mere end et Øjeblik, før jeg slog Øjnene op og saa mig forvirret omkring.

Det maatte aabenbart være en Røverhule, jeg var havnet i; — aldrig i mit tidligere Liv havde jeg set Magen til Væsener. Skumle og uhyggelige, og saa sloges de Jeg fik lige set een af Røverne staa med Hovedet under Armen

(Fortsættes).

BOGHYLDEN

Kiplings Fortællinger har i dansk Oversættelse hidindtil været spredt rundt i tilfældige Samlinger. Med den nye Udgave, som Gyldendal nu snart har færdiggivet, og som følger de af Kipling godkendte Originaludgaver, kommer de paa deres oprindelige Plads i nye korrekte Oversættelser.

I det nylig udkomne Bind, som Kipling gav Navnet »Mange Krogveje« efter Stedet i Prædi-

kerens Bog, hvor det hedder, at Gud skabte Menneskene, som de bør være, men de har selv fundet saa mange Krogveje, finder man en Mængde af hans aller kosteligste Fortællinger.

*

Arnold Hending har skrevet en stor Bog om dansk Film: »Stjerner i Glashuse«. Han omtaler bl. a. nogle Spejderfilms, som blev optaget omkring 1914. En af dem hed »Pigespejderen«, og Olga Svendsen spillede Hovedrollen. I en an-

den Film optraadte Carl Schenstrøm, der vel nok er bedre kendt som »Fyrtaarnet«. Det er fra denne Film, ovenstaaende morsomme Billede er taget. Spejderne er »rigtige«, saa meget gamle Spejdere kan maaske kende sig selv eller Kammerater blandt »Skuespillernes«.

H—g.

*

»I hemmelig Tjeneste«

er en udmærket og spændende Drengbog for Drengene i alle Aldre. Den er udgivet af Gyldendal og er en af de ægte »Westerman« Bøger. En Flok æventyrlystne, engelske Officerer drager ud med deres Yacht »Kucha«. De redder 2 forulykkede Flyvere fra Druknedøden i Atlanterhavet og kommer derved i hemmelig Tjeneste for den engelske Marine paa Jagt efter Kokoinsmuglere. Paa en snedig Maade kommer de i Forbindelse med Smuglerne og napper dem paa fersk Gerning. Dette sker under mange farlige Æventyr, men de kommer godt fra dem alle og faar en Ducor paa 100,000 £ udbetalt.

G. H.

*

Gyldendals udmærkede, historiske Subskriptionsværk »Verden i Gaar — Verden i Dag« er naaet til Hæfte 18, der omhandler Krigene i forrige Aarhundrede.

Redaktøren siger-

Søspejderkursus

De polske Søspejdere afholder Træning og Kursus i Golezow i Tidsrummet 1. Maj til 1. November. — Der er forskellige Kursus, hvert Kursus varer 28 Dage, saaledes at alle interesserede kan faa Lejlighed til at deltage.

Kontingentet er ca. 8—12 danske Kr., og Forplejningen koster ca. 1,75 danske Kr. (pr. Dag).

Har du Lyst til at være med, saa skriv til Korpskontoret efter nærmere Oplysninger.

Gamle Blade.

Blad-Bytningscentralen søger følgende gamle Numre:

	Spejdernes Magasin
1. Aargang, alle Numre	
2. — — —	
3. — — —	
4. — — —	
5. — — —	undtagen Nr. 2, 3
6. — — —	Nr. 2, 5, 8, 9
7. — — —	- 2, 4, 6, 8
9. — — —	- 2, 4, 5, 6, 8, 10
10. — — —	- 3, 8
11. — — —	- 1, 2, 3, 5

Nordisk Spejdersport

1. Aargang, alle Numre	
2. — — —	
3. — — —	
4. — — —	
5. — — —	undtagen Nr. 7
7. — — —	— — — 1
8. — — —	Nr. 1
9. — — —	- 1, 2, 3, 4
11. — — —	- 2, 4, 5, 7
12. — — —	- 2, 9
13. — — —	- 3, 5, 6
14. — — —	- 3, 4, 6

Centralen er i Besiddelse af mellem 2 og 3 Tusinde Blade, saa Samlere kan trygt henvende sig. Bl. a. har den følgende hele Aargange:

Spejdernes Magasin 13., 14., 15., 16., 17. og 18.

Nordisk Spejdersport 15., 16. og 17.

Adresse og Betingelser — se Juli Nummeret.

Forsidebilledet

Det udmærkede Omslagsbillede er taget af Sognepræst Fritz Lerche.

Forfatteren Henry Dahl

Henry Dahl, som de fleste kender som en udmærket Drengbogsforfatter, kan i Aar fejre sit 10 Aars Jubilæum som Skribent. Hans første

Henry Dahl.

»Værk« offentliggjordes iøvrigt i »Spejdernes Magasin«. Henry Dahl, der nu er en dygtig Redaktør af »Drengbladet«, har for nylig udsendt en fornøjelig Bog om Skuespilleren Hans W. Petersen.

Polen

Den polske Spejderbevægelse er blevet anerkendt af Regeringen som en »Bevægelse til Samfundets Gavn«. Samtidig er Spejderuniformen, Mærker og Duelighedstegn blevet lovbeskyttet.

Sommerens Lejre.

Jeg tror, at praktisk talt alle vore Tropper har været i Sommerlejr i Aar. Sommerlejren er og bliver jo Aarets Spejder-Hovedbegivenhed; en Trop, som ikke har Sommerlejr, eller en Spejder som ikke deltager i Sommerlejren er derfor gaaet Glip af noget af det allervigtigste. Og hvad Troppen angaar, maa jeg tilføje, at den er saa langt nede, at den maa gøre en vældig Kraftanstrengelse, hvis den stadig vil kalde sig en Spejdertrop.

Grumme mange af vore Tropper har været i Sønderjylland, hvor de har nydt den sjældne Naturskønhed, og hvor de — forhaabentlig — har faaet Øjnene op for Betydningen af den Kulturkamp, der nu staar, og som i Fremtiden vil skærpes mere og mere. Spejderne er blevet modtaget

Marie Christensens KONDITORI

Bispetorvet - Aarhus

VASK af Telte

^A/s Hannibal Sander

Eindrup Telf. C. 605

Den fineste Mælk og Fløde

leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødsmælk og Jerseymælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestaaet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvartret, eller telefoner til C. 385 (10 Ledn.)

TRYKSAGER

af enhver Art leveres

HANSEN & ANDREASEN

BOGTRYKKERI

Godthaabsv. 22, C. 15296

AIS DE FORENEDE

MINERALVANDSFABRIKERS

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.

TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt - Varerne er frit leverede

med aabne Arme af den sonderjyske Befolkning, og der er, saavidt jeg har faaet berettet, knyttet mange stærke Venskabsbaand mellem vort genvundne Land og unge fra den øvrige Del af Danmark.

Nodder m. m.

I Egemoselejren er der som bekendt mange Nodder og Brombær. Selvfølgelig maa Spejdere plukke dem, men for at saa mange som muligt kan have Fornøjelse af dem, er det blevet bestemt, at man maa plukke saa meget, som man kan spise paa Stedet, men man maa ikke plukke til at tage med hjem.

Legat-Lejrpladserne.

Jeg har nogle Gange i Sommer været ude paa disse herlige Lejrpladser, der er til Raadighed for de københavnske Spejdere, og jeg har glædet mig over, at de efterhaanden benyttes af mange Spejdere; men det gjorde mig bedrøvet og vred at finde en stor Mængde Papir og Affald rundt om. At de københavnske »Skovsvin« (en meget træffende Betegnelse for alle de Folk, som ødelægger Naturen med deres Madpapir, Papæsker og Ølflasker) efterhaanden har gjort det meste af Nordsjælland til en Losseplads, maa man desværre finde sig i — men Spejdere burde, naar de færdes i den Natur, som de paastaar at elske, være de første til at vise Hensyn.

Ordensreglerne for Legatets Lejrpladser vil nu blive alvorligt indskræppet fra Distriktet, og jeg véd, at Legatets Styrelse har besluttet, at adgangsformene de Troppes, hvis Spejdere overtræder Bestemmelserne. Det er nemlig ikke alene Papiraffaldet, det er galt med. Beklageligvis.

Her som overalt gælder det: hvad mange gode Spejdere bygger op, river ganske faa daarlige Spejdere ned.

Vi bør se at blive af med disse daarlige Spejdere!

Engelske Spejdere

I August Maaned har Horsens Spejdere haft et særdeles vellykket Besøg af en Trop Spejdere fra Cardiff. For nogle Aar siden var Horsens Troppene i Cardiff, hvor de blev modtaget med en aldeles enestaaende Gæstfrihed, og der blev derfor gjort en betydelig Indsats for nu i Sommer at vise Englænderne, at det hjertelige Venskabsbaand, som den Gang blev skabt, endnu bestaar.

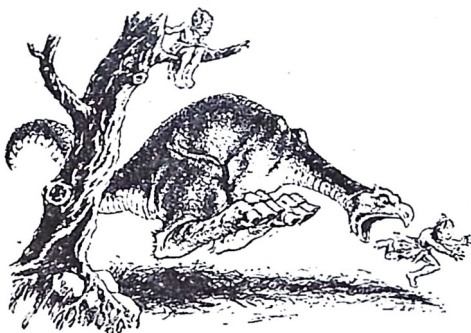
Ogsaa de københavnske Søspejdere har haft Besøg af en Afdeling engelske Kammerater, Søspejdere fra London. De har tilbragt nogle herlige Dage i København og Nordsjælland.

Begge disse Begivenheder vil blive omtalt i næste Nummer af Magasinet.

Lord Baden-Powell er nu kommet hjem fra sin store Afrika-Rejse. Verdensspejderchefen har det storartet.

En gammel, klog Ugle boede i en Eg. Jo mere den hørte, des tavsere blev den. Jo tavsere den blev, des mere hørte den!

Hvorfor løber du, den vil jo bare lege.

I Bihar og Orissa i Indien var der for nylig en stor Spejderlejr, hvor mange Spejdere fra de indiske Landdistrikter deltog. Mange af dem havde aldrig set elektrisk Lys, Radio, Vandhaner og Biografer og var derfor meget interesserede i Lejren og Byen i Nærheden. Vi andre har jo egentlig ikke tænkt os, at det var saadan noget, man tog i Spejderlejr for.

En engelsk fører, som har opholdt sig i Australia i noen år, fortæller at han bl. a. var med på en fottur som strakte sig over 117 engelske miles, hovedsakelig gennem trakter som ingen hvid mann hadde betrådt før. Man fant uopdagede fuglearter og 23 slags orkideer og meget annet nytt og merkelig. — Det eneste hjemlige tegn var vandblemmene, som var nøiaktig lik de han pleiet å få hjemme!

De engelske Spejdere har faaet et helt Gods forærende. Det bestaar af 240 acres Skov ved Bredden af en stor Sø. Skoven skal være helt »vild« med et meget rigt Dyreliv, og det er Tanken at benytte den pragtfulde Ejendom udelukkende til Træning i woodcraft og »backwoodmanship« (Nybyggerliv).

Beethoven was deaf most of his life! He never heard a note of his greatest work, the Ninth Symphony. In spite of this handicap Beethoven wrote some of the most noble music that the world has ever heard!

Den unge mannen gikk til veldedighetsbasaren fast bestemt på ikke å kjøpe noget.

- Hvad synes De om dette cigarettuetiet?
 - Takk, jeg røker ikke.
 - Men denne pennetørkeren?
 - Jeg skriver ikke.
 - En eske konfekt?
 - Jeg spiser ikke konfekt.
 - Nå, men dette såpestykket, da?
- Den unge mannen kjøpte såpestykket.

Mange Mennesker har en udbredt Rædsel for Slangor, og dette skyldes vel mange Slangers dødbringende Bid. Enkelte Slangearter skal være i Stand til at udskille Giftstoffer, som ingen Kemiker kan fremstille Magen til i Styrke.

Aalen kan i hvert Fald i Fangenskap opnaa en anseelig Alder.

En henimod 80 Centimeter lang Aal, der blev fanget i 1828, levede i Fangenskap endnu i 1865 og maalte da 135 Centimeter.

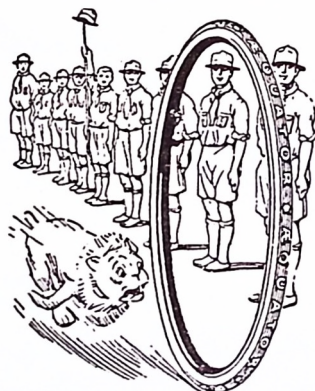
I Kina ha på vissa järnvägssträckor införts isavkylda kupéer. För att råda bot på den under sommaren oildliga hettan medföra tågen istankar, varifrån avkyld luft genom rör ledes in i kupéerna.

Svend er Troppens Mesterkok han er nemlig **OXO** Mand

Der er ingen, der kommer op paa Siden af Svend i Madlavning — han staar ubestriddt som Troppens, ja Kolonnens fineste Kok — og det skyldes ganske særligt, at han bruger de berømte OXO-Terninger, Spejderkokkenes højre Haand. Har det regnet lidt velmeget i Suppen, eller er den stegte Lever blevet knastør, saa klarer han den med OXO-Terningerne. Denne rene, uforfalskede Kødekstrakt sætter Smag paa Suppen og retter Sovsen op, saa hver Mand beder om mer! Og det er **det**, en rigtig Kok kan lide.

**Gør du hver Dag
en good-turn?**

**Schønning & Arvès
— Cykledæk —
og Slinger
Knagende stærke!**

BOGHYLDEN

Gyldendals andet store Værk »Teknikkens Vidundere« er nu sluttet, idet 40. Hefte udkom i Juni Maaned. Det er blevet en oplysende Haandbog, der samtidig er saa spændende og livlig som nogen Roman.

Sveriges Scoutförbund har udgivet en lille fortræffelig Lejrkogebog. Den er fuld af gode Raad og vil kunne være til stor Nytte for Førere, der mestrer Sproget. *H—g.*

Paa Nyt nordisk Forlag er udkommet en lille, smuk Turistbog »Gennem Helsingør«. Den viser, hvilken Perle Sundbyen i Virkeligheden er, og den giver Læseren en stærk Lyst til snarest muligt at besøge den smukke By for at nyde den megen Skønhed, der er tilbage fra Helsingørs Storhedstid, og den ny Skønhed, der er skabt deroppe i de sidste Aar. *H—g.*

»Tufs Norgesfærd«.

er en udmærket og spændende Bog for Drengene i Alderen 12—16. Den er udkommet paa Jespersen og Pios Forlag og er skrevet af J. Bech. Tuf er en attenåars Knøs, der bor i Danmark, og som drager til Norge for at fri til en Pige ved Navn Hjørdis. Denne er imidlertid lovet til en anden, som hedder Asbjørn. Han bliver dræbt, og nu bliver Tuf indviklet i en Mængde Fjender, som han slipper godt fra. Til sidst bliver han gift med Hjørdis.

Romanen foregaar omkring Aar 1000 e. Chr.

G. H.

»Staalhjerte«

er en af de faa virkelig gode Indianerromaner. Staalhjerte er en grusom Indianerhøvding, som vil bekriige de Hvide. Dette Forehavende lykkes imidlertid ikke. Tre Brødre naaer under frygtelige Farer at slippe ned ad Floden, som Indianerne har befæstet. Den ene af dem er lam, og han gør et saadant Indtryk paa Staalhjerte, at denne opgiver Blodbadet og bliver kristen. Fortætt er imidlertid alarmeret af de 2 andre Brødre, som tager Høvdingen til Fange. Han undslipper og naaer i sidste Øjeblik at standse sine Krigere i at tage Hævn — til alt Held for For-

tet. Bogen er skrevet af den kendte Edward S. Ellis og udgivet af Gyldendal.

G. H.

»Svæveflyverne« af Alvar Zacke (Hasselbalchs Forlag).

Bogen handler om 4 Drengene i 14—15 Aars Alderen, der er stærkt interesserede i Flyvning. Drengene har ved en Velgørers Hjælp lavet flere Modelsvæveflyvere, hvormed de holder Konkurrence, der forløber saa godt, at Drengene paa-tager sig Opgaven at bygge en rigtig Svæveflyver, som de selv vil prøveflyve i den kommende Sommerferie.

Den ene af Drengene er endvidere interesseret i Radio og har endog selv bygget en Kortbølgesender. Ved et Tilfælde opsnapper han nogle Kodetelegrammer og efter lange Tiders Anspændelse lykkes det ham at afsløre, at en international Bande har i Sinde at nedskyde en Flyvemaskine, der en given Dag skal transportere en usædvanlig værdifuld Sending Radium.

Ved deres selvbyggede Svæveflyvers Hjælp lykkes det Drengene at forhindre det paatænkte Attentat, og de bliver fejrede som Nationens Helte.

Bogen er meget fantastisk men godt skrevet og yderst spændende. — Slutningen er meget overraskende.

K. J.

Vedels Egenes Tropsblad har udgivet en lille Sangbog, tilegnet 1ste Københavns Division.

Den koster 40 Øre og indeholder ligesaa mange Sange, altsaa 1 Øre Stykket pr. Sang, hvilket er meget billigt.

Ingen af Sangene — med en enkelt Undtagelse, for at være helt korrekt — er trykt andre Steder, idet de fleste af Sangene har lokal Kolorit.

Alligevel har Sangbogen Interesse udover 1ste Københavns Division, idet afdøde ORSagf. Thorsten Larsen er repræsenteret med bl. a.: Egemosevisen og Lapplandiana. Man finder ogsaa Aug. Høffdings Københavnerise fra Gravens hovedlejr: »Vi er først og fremmest Københavner«.

Fra Korpsraadsbanketter, som 1ste Københavns Division og Vedels Ege har arrangeret gennem Tiderne er optaget: »For lille Peters Skyld« og »Ud paa Vandring Troppen drager«, begge af Ingeniør Ernst Jensen (Jas); endvidere Visen om Landspatrujlekonkurrencen af Ejvind Møller-Hansen.

Der er nok af sprælske Sange til at bøde paa enkelte lokale Udgydelser af ringere Kvalitet.

—gg.

Spejderhat gratis

renser og presser vi ved Indlev. af Garderobe i vore Forretninger.

Habit renses og presses 2 Kr.
kem. renses og presses 5 Kr.
Kjoler " " " " fra 4 Kr.
Hat " " " " 1.00, 1.50 Kr.

Kunststopning, Farvning og Reparationer udføres.

Gaderobe- og Hattepressen

Lyngby Hovedgade 43	Lyngby 1395
Søborg Hovedgade 62	Søborg 1102
Lyngbyvej 25 B.	Ryvang 4979
Frederiksborgvej 178	Søborg 1102

H. Ankersen. Ring til os. Bil overalt.

**HØEGHS
LAKRIDS KONFEKT**

Enhver Samarit

bør altid medføre

en **CITO** Forbindpakke
eller **CITO** Forbindetui

Praktisk Lommeformat
Faas paa Apoteket

BANG & TEGNER A/S
Forbindsstoffabrik
KØBENHAVN K

Da Lodsens sejlede vild

Af KAJ H. FUNCH

Jørgen og Mogens var paa en Sommerlejr ved Gudhjem. Som de fleste nok véd, er Gudhjem en lille By paa Østbornholm. — De to Drengene havde i hele Forsommeren overfor deres Skolekammerater paastaet, at noget herligere Sted fandtes ikke i hele det danske Land.

Det var ganske utroligt, hvad Spejderne kunde faa Tiden til at gaa med i den lille By. Der var Badning, helst helt ude fra de yderste Klipper. Og der var Bjergbestigning op ad de stejleste Klippeskrænter, og nogen herligere Sport end at springe fra Klippe til Klippe kunde næppe tænkes, helst naar der var rigtigt dybt ned, og Vandet rislede for Foden af Klippevæggen. Men det mest spændende af alt var dog de smaa Røture ud af Havnen og langs med Kysten ud og ind imellem de mange Smaaskær. Men de maatte kun ro ud, naar det var ganske stille Vejr; naar det stormede, maatte de nøjes med at se de vrede Bølger piske mod Klipperne med voldsom Kraft.

Men Byens store, daglige Attraktion var, naar den lille graamalede Rutedamper kom; saa var hele Byen samlet paa Havnen. Og Spej-

derne maatte om Bord for at slaa en Sludder af med Sømandene, som de paa Overfarten fra Hovedstaden var blevet knippelfine Venner med.

— — —

Det var Onsdag og det mest triste Vejr, man kunde tænke sig. Taage og Dis laa tæt. Man kunde ikke gaa i Vandet, og man kunde ikke springe i Klipperne. Og se Havet var en Umulighed, saa tæt som Taagen laa.

Jørgen og Mogens travede om nede ved Havnen. Her var smadderkedeligt. Kun een lille Spænding besatte alle Byens Indbyggere. Hvordan vilde Damperen finde ind gennem det smalle Løb? Man vidste godt nok, at Lodsens skulde ud i sin Pram og lede Damperen ind, men vilde han klare den? Det var jo hans første Tur.

Drengene drattede ned i deres Jolle og tømte den for Vand.

»Nu sejler Lodsens,« sagde Mogens.

»Skal vi tage med,« ivrede Jørgen.

»Er du tosset, i det Vejr.«

»Vi har da Kompasset og Ur og blikstille er det da ogsaa.«

Hvad i Ungdomsaarene nemmes i Alderdommen ej glemmes

DERFOR

er det i Spejdernes Magasin
De skal avertere. — Det læses af den Ungdom, som er købedygtig om faa Aar.
Henvend Dem til Korpssets
Annoncebureau om Priser.

Efter nogen Diskussion blev de enige om at ro i Lodsens Kølvaad.

»Du ror, og jeg holder Kurs,« foreslog Jørgen.

Og saa sejlede de to Spejdere ud gennem Havnen. Ingen lagde Mærke til dem. Jørgen stod som en gammel Kaptajn med sit Ur og Notesblok og noterede.

Men Lodsens kunde de ikke hitte. Mogens blev bange. Sæt, de var sejlet forkert. Lodsens maatte da være i rigtig Kurs.

Men Jørgen erklærede, at hans Beregninger var ligesaa rigtige, saa derom var ingen Diskussion nødvendig.

»Nu sejler vi ind under Kysten, men langsomt og vaagent.«

Da de var kommet saa langt ind, de kunde, lagde de Baaden i Ro og lod den drive ganske langsomt. Hvert Minut kunde de høre Damprens Tuden ude fra Havet. Den maatte snart være lige ved Byen. — — —

Pludselig saa Mogens en stor, mørk Tingest komme flydende ganske langsomt hen imod dem.

»Der er Damperen,« skreg han.

I næste Nu lod en gennemtrængende Tuden, og i samme Sekund sprang begge Drengene op i deres lille Baad og raabte og skreg og sprællede med Arme og Ben. Da saa de Udkigsmanden, som stod i Stævnen, vinke op til Kommandobroen, og i næste Nu lod Maskintelegraafen. Damperen laa ganske stille for i næste Øjeblik at glide langsomt tilbage. Men langt fra Grunden havde den ikke været.

Styrmanden raabte Drengene an og spurgte, hvor langt der var til Havneløbet.

»Fem Hundrede Meter,« raabte Jørgen overbevist. »Men følg bare efter os,« føjede han til og gav Mogens Ordre til at ro løs.

Med Uret og Notesbogen i Haanden stod Mogens atter i Jøllens Stævn og dirigerede, og lige efter fulgte Rutedamperen. Et lille Øjeblik tvivlede Jørgen paa sine Notater, men naar man var begyndt at spille Lods, maatte man ogsaa fuldende Hvervet.

Stor var Tilskuernes Forbavselse, da de saa — ikke Lodsens — men de to Spejdere fra København lodse Damperen ind. Og saa man nøje til, fik man bag ved Damperen Øje paa Lodsens, der kom luskende med sin Jolle, glad over, at Damperen havde vist ham Vej tilbage til Havnen.

Drengene fortøjede deres Baad og sprang i Land, mens Byens Drengs jublede.

Men hvad Kaptajnen og Lodsens siden snakkede om, kommer ikke denne Historie ved.

*Tag med
paa Tur
og i Lejr*

MAGGI^S
Bouillon-Terninger

Drenge og Piger — bed Mor om

Tomp
PAALEGS-CHOKOLADE
i den landskendte Rugbrødsform (opfundet og mønsterbeskyttet af TOM)
Nydes af alle som det bedste Paa-læg og som den rene og fineste
Spisechokolade.
5 Plader i Pakken 25 Øre
Købes om og om igen!

Det Danske Spejderkorps

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8410.

Korpskontor:

Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION:
Landsretssagfører Tage Carstensen,
Frederiksholms Kanal 18, K.

Officielt Depot:

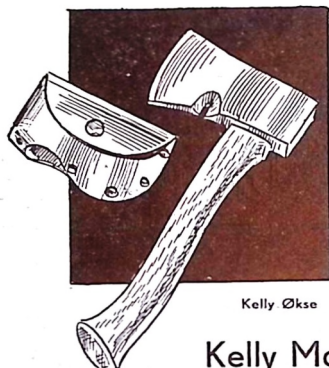
Det Danske Spejderkorps' Depot,
Skindergade 27, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Ingeniør Ove Holm.
Ekspedition: Korpskontoret.
Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,
Pilestræde 52, Telf. 4619 og 13318.

ANNONCEKSP.: Fru M. Helmarth,
Kalvebod Brygge 2, 2. Telf. Byen 8630.

To Patrulje Nyheder

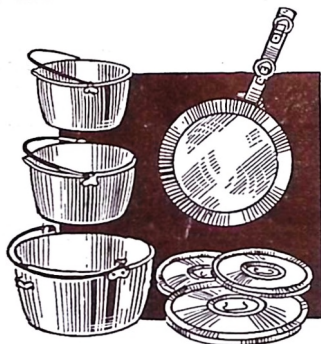

Kelly Økse

Kelly Model

Nøjagtig Kopi af den bekendte Kelly-Økse. Der er brugt de allerbedste Materialer Et smukt udført grent Skaft. Prima Økse helt igennem. En Økse der hæver sig over andre Økser.

Pris 4.75

Patruljekogesættet

Patruljekogesættet

Fabrikeret af svær Aluminium. Kogekarrene er forsynet med Bojlehank og Patentlaag. Panden er en solid Jernpande med affageligt Skaff. Størrelse 20-24-28 cm, hele Sættet kan saaledes sættes sammen, saa det ikke fylder ret meget og er nemt at have med. Tilstrækkeligt til Madlavning til 8-10 Mand.

Pris 22.50

Pris 17.50. Med 2 Kogekar og Pande
NB. Skriv efter vort nye Katalog.

Det Danske Spejderkorps Depot

Friluftsmagasinet

Skindergade 27 - København K.

Telf. 10909 - 11203

Postairo 3190

Bestillings-Seddel

Navn

Adresse

[illegible]

.....Stk. Hovedkatalog udbedes

Bonus udbedes

Beløb Kr.....bedes taget pr. Efterkrav

Varer til Værdi af 20 Kr. leveres portofrit.

Det Danske Spejderkorps Depot

Friluftsmagasinet

Skindergade 27 - København K.

Telf. 10909 - 11203

Postgiro 3190